

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/15266,Boruta-Spiechowicz-Mieczyslaw-Ludwik.html>
2021-12-09, 13:55

Boruta-Spiechowicz Mieczysław Ludwik

Miejsce urodzenia Rzeszów

Data urodzenia 20-02-1894

Miejsce śmierci Zakopane

Data śmierci 13-10-1985

Mieczysław Ludwik Boruta-Spiechowicz, ur. 20 II 1894 w Rzeszowie, zm. 13 X 1985 w Zakopanem. Ukończył Gimnazjum Realno-Filozoficzne im. Michała Kreczmara w Warszawie, 1913-1914 student Akademii Handlowej w Antwerpii w Belgii; w tym czasie członek Związku Strzeleckiego (ukończył kurs podoficerski).

W VIII 1914 członek Drużyn Strzeleckich w Krakowie. Od VIII 1914 żołnierz Legionów Polskich, w VI 1915 ranny w bitwie pod Rarańczą. Od III 1918 w II Korpusie Polskim w Rosji, od 11 V 1918, po bitwie pod Kaniowem, w niemieckiej niewoli, po ucieczce członek POW na Ukrainie. Od 1916 podporucznik, od 1918 kapitan, od 1919 podpułkownik, od 1924 pułkownik, od 1936 generał brygady. W okresie międzywojennym teoretyk i publicysta wojskowy. XI 1918 – IX 1939 w WP, XI 1918 – I 1919 uczestnik obrony Lwowa, I-IV 1919 w Armii Polskiej we Francji, IV 1919 – XI 1920 uczestnik walki z bolszewikami, 1920-1921 kursant Szkoły Sztabu Generalnego, 1921-1939 na wysokich stanowiskach dowódczych, podczas zamachu majowego 1926 stanął po stronie rządowej. W IX 1939 dowódca Grupy Operacyjnej Bielsko. IX-XII 1939 współorganizator konspiracji antysowieckiej we Lwowie; z-ca dowódcy Polskiej Organizacji Walki o Wolność, 12 XII 1939 wysłany jako kurier do Francji. 13/14 XII 1939 – VIII 1941 aresztowany przez NKWD, więziony w Stanisławowie i na Łubiance w Moskwie, po zawarciu Układu Sikorski-Majski zwolniony z więzienia, 1941-1943 w Armii Polskiej w Związku Sowieckim, dowódca 5. Wileńskiej Dywizji Piechoty, III 1942 – II 1943 dowódca wojsk ewakuowanych do Iranu. II 1943 – VII 1945 dowódca I Korpusu Pancerno-Motorowego w Szkocji. VII-XII 1945 w dyspozycji Ministerstwa Obrony Narodowej Polskiego Rządu na Uchodźstwie. Od XII 1945 w Polsce, od 1946 w ludowym

WP, zastępca szefa Departamentu Piechoty i Kawalerii MON, w VII 1946 przeniesiony do rezerwy. 1946-1964 właściciel gospodarstwa rolnego w Skolwinie k. Szczecina; 1958-1959 działacz Związku Inwalidów Wojennych. 1964-1985 w Zakopanem, działacz w środowisku kombatanckim (sprawy bytowe b. żołnierzy, odznaczenia, opieka nad grobami żołnierskimi i pomnikami ku czci poległych), współorganizator akcji protestacyjnej przeciwko sowieckiej dewastacji Cmentarza Orłąt we Lwowie. Sygnatariusz Listu 18 z 14 stycznia 1976 przeciw zmianom w Konstytucji PRL; w 1976 w proteście przeciw odznaczeniu przez władze PRL sowieckiego przywódcy Leonida Breżniewa Krzyżem Wielkim Orderu Wojennego Virtuti Militari współorganizator złożenia na Jasnej Górze orderów Virtuti Militari żyjących przedwojennych oficerów WP; członek nieformalnego Senioratu Wojska Polskiego. W I 1976 sygnatariusz listu

przeciwko zmianom w Konstytucji PRL. 1977-1981 współzałożyciel i uczestnik ROPCiO; sygnatariusz deklaracji założycielskiej, Apelu do społeczeństwa polskiego, uczestnik I [Spotkania](#) Ogólnopolskiego, od XII 1978 członek Rady Sygnatariuszy. W II 1979 współzałożyciel Komitetu Porozumienia na rzecz Samostanowienia Narodu.

We IX 1981 uczestnik drugiej tury I KZD.

Odnaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Niepodległości z Mieczami, Krzyżem Walecznych (7-krotnie), Złotym Krzyżem Zasługi. W 2005 odsłonięto w Szczecinie jego pomnik.

Do XI 1985 rozpracowywany przez Wydz. III WUSW w Nowym Sączu w ramach KE.

Anna Grażyna Kister

[Region Małopolska](#), [Zakopane](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)